

முன்னுரை

பரிசுத்த பைபிளின் இந்த மொழி பெயர்ப்பானது பொதுஜனங்களுக்கும், முதியோர்களுக்கும், கல்விபெற்றவர்களுக்கும், சிறுவர்களுக்குமான சிறப்பான தேவையைப் பூர்த்தி செய்வ தற்காகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை நோக்கமாகக் கொண்டே நீண்ட வாக்கியங்களும், கடின வார்த்தைகளும் நீக்கப்பட்டுள்ளன. பரிசுத்த பைபிளை முதலில் வாசிப்பவர்களுக்கு எளிதில் புரியும் வண்ணமாக்கப்பட்டுள்ளது.

நல்ல மொழிபெயர்ப்பானது ஒரு நல்ல தொடர்பு சாதனமாக விளங்கும் என்ற அடிப்படை எண்ணத்தின் வழிப்பட்டியே இத்திருமறை ஏடானது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்தவ வேதவாக்கிய எழுத்துக்கள் மூலம் தேவனின் வாக்கு எவ்வாறு இயல்பாகவும் வல்லமை வாய்ந்ததாகவும் ஜனங்களுக்கு விளங்குமோ அது போன்று மொழிபெயர்ப்புகளும் அதே காலத்தில் ஜனங்களுக்குப் புரியவேண்டும். இதுதான் மொழி பெயர்ப்பாளர்களின் முக்கியமான அக்கறையாக இருந்தது. உண்மையான மொழிபெயர்ப்பு என்பது அசுராதி பொருள்களை வெறுமனே அடுக்கி விடுவது மட்டுமன்று. மொழி பெயர்ப்பு என்பது மூலப்படிவசெய்தியையும் அதே பொருளில் தருவது மட்டுமின்றி, அதோடு அதனைப் பொருத்தமாகவும் தரவேண்டும். அதே ஆர்வத்தோடு சுவைநல வேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அது ஏற்படுத்திய அதே பாதிப்பை இன்றும் அது ஏற்படுத்த வேண்டும். இதுதான் மொழி பெயர்ப்பின் வெளிப்பாட்டுக்குரிய வழி முறையாகும்.

ஆற்றல் மிக்க தொடர்பு சாதனமாக இருப்பது தான் இந்த புதிய ஏற்பாட்டை வெளியிடுவோரின் மிக முக்கியமான எண்ணமாக இருந்தது. இத்தகைய அறிவிக்கும் ஆசையால், உயர்ந்த மொழி நடைக்குக் குறைந்த முக்கியத்துவம் என்பது பொருளன்று. எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவதில் உயர்வான தன்மை இருக்கும் என்பது புரிந்து கொள்ளக்கூடியது. ஆனால் வெறுமனே மொழிக்கூறுகளை வழக்கமாகக் கொண்டிருப்பது இலக்கண சக்தமாக இராது. திருமறைகளை குறிப்பாக பரிசுத்த பைபிளை எழுதியவர்கள், நல்ல தொடர்புதான் முக்கியமானது என்று தமது மொழிநடை மூலம் காட்டியுள்ளனர். ஆங்கில ஏட்டின் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், இதுவே பின்பற்றத்தக்க நல்ல எடுத்துக்காட்டு என்று கருதுகிறார்கள். எனவே, அவர்கள் தமது தனிப்பட்ட வாசகர்களுக்காக கிறிஸ்தவத் திருமறை பாடத்தை எளிமையும் இயற்கையும் கொண்ட வடிவத்தில் அறிவிக்க உழைத்துள்ளனர். அவர்கள் மொழியைப் பயன்படுத்திய முறை சற்று வேறுபட்டது. புரிந்துகொள்வதற்குத் தடையாக இருக்கும் மொழி அமைப்பாக இல்லாமல், உலகில் ஆங்கிலம் பேசும் பெரும் பிரிவினர்களுக்கு வேதவாக்கியங்களின் உண்மைகளைத் திறக்க உதவும் சாவியாக விளங்குகின்றது.

எளிதில் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவியாக, பல சிறப்பான கூறுகள் இம்மொழி பெயர்ப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு வேளை இந்த ஏட்டில் உள்ள புரிந்து கொள்ள இயலாத, குழப்பமிக்க சொற்களாக பிரிவான விளக்கங்களும் இணைப்பொருட்களும் உள்ளவையாகச் சில இருக்கலாம். விளக்கம் தேவைப்படுகிற சொற்கள் தனி நிலை மொழிக்குரிய அடைப்புக் குறிகளுக்குள், பொருளை அழுத்த முறக் காட்டுவதற்காகவோ, வேறு பிரித்துக் காட்டுவதற்காகவோ வலப்பக்கம் சாய்ந்த எழுத்துக்களால் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. எந்தெந்த சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்களுக்கு விளக்கங்கள் தேவைப்படுகிறதோ அவற்றில் நட்சத்திர குறியீடு இடப்பட்டு, அப்பக்கத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் அவற்றுக்கான விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். அத்தோடு, திருமறையின் மேற்கோள்களும் இருந்தால் அவையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். சில சிறப்பு வேளைகளில், பொருளைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்வதற்காக, குழிநிலையைக் குறிப்பாகக் காட்டுகிற சொற்களும், அறிக்கைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அறிமுகம்

‘பைபிள்’ என்கிற சொல்லானது கிரேக்க சொல்லிலிருந்து வந்தது. இதற்குப் ‘புத்தகங்கள்’ என்று பொருள். உண்மையில் பைபிளானது இரண்டு தொகுதிகளைக் கொண்டது. அவற்றைப் ‘பழைய ஏற்பாடு’ என்றும் ‘புதிய ஏற்பாடு’ என்றும் அழைப்பார்கள். ‘ஏற்பாடு’ என்ற சொல் ‘உடன்படிக்கை’ அல்லது ‘கூட்டு ஒப்பந்தம்’ என்று பொருள் வருமாறு மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. தேவன் தம் ஜனங்களுக்கு அளிக்க ஆசீர்வாதத்திற்கான சக்தியத்தை இது குறிப்பிடுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டில் மோசேயின் காலத்தில் தேவன் யூதஜனங்களோடு (இஸ்ரவேல்) ஏற்படுத்திய உடன்படிக்கை தொடர்பான எழுத்துக்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய ஏற்பாட்டில், தேவன் இயேசு கிறிஸ்துவை நம்புகிற அனைத்து ஜனங்களோடும் ஏற்படுத்திய உடன்படிக்கை தொடர்பான எழுத்துக்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

யூத ஜனங்களோடு தேவன் ஆற்றிய மாபெரும் செயல்களின் தொகுப்பும், உலகத்துக்கு தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை அந்த ஜனங்கள் கொண்டு செல்வதற்கான திட்டங்களின் விளக்கமும் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளன. தேவன் தனது திட்டங்களை நிறைவேற்றிட அனுப்பப்போகும் மீட்பரின் (மேசியா) வருகை பற்றியும் அந்த எழுத்துக்கள் முன்னறிவிப்பாகக் கூறுகின்றன. புதிய ஏற்பாட்டின் எழுத்துக்கள் பழைய ஏற்பாட்டு சம்பவங்களின் தொடர்ச்சியாக உள்ளன. அவை, மீட்பரின் (இயேசு கிறிஸ்து) வருகையையும், அது மனிதகுலம் அனைத்துக்கும் தரும் அர்த்தத்தையும் விளக்கும். புதிய ஏற்பாட்டினைப் புரிந்துகொள்ள பழைய ஏற்பாடு முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. அதோடு தேவையான பின்பலத்தையும் அளிக்கிறது. புதிய ஏற்பாடானது, பழைய ஏற்பாட்டில் தொடங்கப்பட்ட மீட்பரின் செய்தியை முடித்து வைக்கிறது.

பழைய ஏற்பாடு

பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட முப்பத்தொன்பது புத்தகங்களின் தொகுப்பே பழைய ஏற்பாடு. அவை பெரும்பாலும் எபிரேயு எனும் மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தன. தொன்மையான இஸ்ரவேலரின் மொழிதான் எபிரேயு. சில பகுதிகள் மட்டும் பாபிலோன் சாம்ராஜ்யத்தின் ஆட்சி மொழியாக இருந்த அராமிக் மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தன. பழைய ஏற்பாட்டின் சில பகுதிகள் 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்டன. அதன் முதல் புத்தகத்திற்கும் இறுதி புத்தகத்திற்கும் இடையில் 1000 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இத்தொகுப்பில் சட்டம், வரலாறு, உரைநடை, பாடல்கள், செய்யுள், ஞானிகளின் போதனைகள் ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன.

பழைய ஏற்பாடானது, சட்டம், தீர்க்கதரிசனம், பரிசுத்த எழுத்துக்கள் என மூன்று வகைகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. சட்டமானது, “மோசேயின் ஐந்து புத்தகங்கள்” என்று அழைக்கப்படும் ஐந்து நூல்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. ஆகியாகமம் முதல் புத்தகம். இது உலகத்தின் தொடக்கத்தைப் பற்றி கூறுகின்றது. முதல் ஆண், முதல் பெண், தேவனுக்கு எதிரான அவர்களது முதல் பாவம் ஆகியவை பற்றி விளக்குகின்றது. இது பெரும் வெள்ளப்பெருக்கைப் பற்றியும், அந்த வெள்ளப் பெருக்கிலிருந்து தேவன் காப்பாற்றிய குடும்பத்தைப் பற்றியும், இஸ்ரவேல் நாட்டின் தொடக்கத்தைப் பற்றியும், தேவன் தேர்ந்தெடுத்த சிறப்பு நோக்கத்துக்கான ஜனங்களைப் பற்றியும் இது கூறுகின்றது.

ஆபிரகாமின் வரலாறு

விசுவாசமுள்ள பெரிய மனிதரான ஆபிரகாமோடு தேவன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார். அந்த உடன்படிக்கையில் பெரியதொரு நாட்டின் தந்தையாக ஆபிரகாமை ஆக்குவதாகவும், அவருக்கும் அவரது சந்தகியினருக்கும் கானான் நாட்டைக்

கொடுப்பதாகவும் தேவன் வாக்களித்தார். உடன்படிக்கையை ஆபிரகாம் ஏற்றுக்கொண்டு அதனை வெளிக்காட்ட விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டார். தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டதற்கான சான்றாக விருத்தசேதனம் அமைந்தது. தேவன் தான் வாக்களித்ததை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவார் என்பது பற்றி ஆபிரகாமுக்கு எதுவும் தெரியாது. ஆனாலும் ஆபிரகாம் தேவன் மீது நம்பிக்கை வைத்தார். இது, தேவனுக்கு மிகவும் பிடித்தது.

தேவன் ஆபிரகாமிடம் அவரது மெசபொத்தோமியாவின் எபிரேயர் நடுவிலிருந்த வீட்டை விடுமாறுசுற்றி, தான் வாக்களித்த நாடான கானானுக்கு (பாலஸ்தீனம் என்றும் அழைக்கப்படும்) அழைத்துப்போனார். ஆபிரகாமுக்கு அவரது முதிய வயதில் ஈசாக்கு என்னும் மகன் இருந்தான். ஈசாக்குக்கு யாக்கோபு என்ற பெயருள்ள மகன் இருந்தான். (யாக்கோபு இஸ்ரவேல் என்றும் அழைக்கப்பட்டான்.) யாக்கோபுக்கு பன்னிரண்டு மகன்களும் ஒரு மகளும் இருந்தனர். இந்தக் குடும்பம் இஸ்ரவேல் நாடாக ஆயிற்று. எனினும் இது தனது பழங்குடி மூலத்தை மறக்கவில்லை. இது, தொடர்ந்து தன்னை இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு பழங்குடி பிரிவுகளாக (அல்லது குடும்பப் பிரிவாக) குறிப்பிட்டு வந்தது. யாக்கோபின் பன்னிரண்டு மகன்களான ரூபன், சமியோன், லேவி, யூதா, தாண், நப்தலி, காத், ஆசேர், இசக்கார், செபுலோன், யோசேப்பு, பென்யமீன் ஆசியோர் இருந்தனர். மூன்று முக்கியமான முற்பிதாக்களான ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு (இஸ்ரவேல்) ஆசியோர் இஸ்ரவேலின் 'தந்தையர்கள்' அல்லது குடும்பத் தலைவர்களாகக் கருதப்பட்டனர்.

வேறுவகையிலும் ஆபிரகாம் 'தந்தையாக' இருந்தார். பழங்காலத்து இஸ்ரவேலில் பலமுறை தேவன் சிலரைத் தம் சார்பில் பேசுபவர்களாக அழைத்தார். இந்த பேச்சாளர் அல்லது தீர்க்கதரிசிகள் ஜனங்களிடையில் தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக இருந்தனர். தம் பிரதிநிதிகள் மூலமாக தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்குத் தமது வாக்குறுதிகளையும், எச்சரிக்கைகளையும், சட்டங்களையும், பாடங்களையும், போதனைகளையும் பழைய அனுபவங்களில் இருந்தும் எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து பெறப்படும் பாடங்களையும் கொடுத்தார். வேத வாக்கியங்களில் எபிரேயனாகிய ஆபிரகாம் முதல் தீர்க்கதரிசியாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்.

அடிமைத்தனத்திலிருந்து இஸ்ரவேலர் விடுதலை பெறுதல்

யாக்கோபின் (இஸ்ரவேல்) குடும்பமானது 70 நேரடி வாரிசுகளைப் பெற்று வளர்ந்தது. அவனது ஒரு மகனான யோசேப்பு எகிப்தில் பெரிய அதிகாரி ஆனான். காலம் சுடுமையானபோது, யாக்கோபும் அவனது குடும்பமும் எகிப்துக்குச் சென்றனர். அங்கு, மிகுதியான உணவும், எளிமையான வாழ்க்கையையும் பெற்றனர். எபிரேயர் எனும் பழங்குடியினர் சிறுநாடாக வளர்ச்சிபெற்றனர். இந்த ஜனங்களை எகிப்தின் அரசனான பார்வோன் அடிமைப்படுத்தினான். யாத்திராகமம், 400 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இறுதியாகத் தேவன் எவ்வாறு மோசே தீர்க்கதரிசியைப் பயன்படுத்தி இஸ்ரவேல் ஜனங்களை விடுதலை செய்து பாலஸ்தீனத்திற்கு மீண்டும் அழைத்துப்போகச் செய்தார் என்று கூறுகிறது. விடுதலைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட விலை பெரிது. ஆனால் இது எகிப்தியர்களால் கொடுக்க வேண்டியதாயிருந்தது. பார்வோனும் எகிப்திலுள்ள அனைத்து குடும்பங்களும் தம் முதல் ஆண் குழந்தையை இழக்க வேண்டியதாயிருந்தது. இறுதியில் பார்வோன் மன்னன் இஸ்ரவேலரின் விடுதலைக்குச் சம்மதித்தான். தங்கள் முதல் ஆண் குழந்தைகள் மரித்துபோனதால் இவர்களுக்கு விடுதலை வழங்கினர். பிற்காலத்தில் இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் இதனைத் தம் வழிபாட்டிலும் பலியிலும் பலமுறை நினைவுபடுத்திக் கொண்டனர்.

இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் விடுதலை பயணத்திற்குத் தயாராக இருந்தனர். எகிப்திலிருந்து தப்பித்துச் செல்ல அவர்கள் ஆடை அணிந்திருந்தனர். ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைக் கொண்டு புசித்தனர். அவர்கள் செம்மறி ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தை தேவனுக்குரிய சிறப்பு அடையாளமாகத் தமது வீட்டு வாசலில் தடவி வைத்தனர். அவர்கள் அவசர அவசரமாக புளிப்பில்லாமல் அப்பம் சுட்டு உணவாக உண்டனர். அன்று இரவு, கர்த்தரின் துதன் நாடுமுழுவதும் சுற்றித்திரிந்தான். வீட்டு வாசல் நிலைப்பட்டியில் ஆட்டுக்குட்டி இரத்தத்தின் அடையாளம் இல்லாமல் இருந்தால் அந்த குடும்பத்தின் முதல் ஆண்மகன் மரித்தான். இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் விடுதலை பெற்றனர். ஆனால் அடிமை ஜனங்கள் எகிப்தை விட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கும்போதே, பார்வோன் மன்னன் தன் மனைத மாற்றிக் கொண்டான். அவன் தனது படையணை அனுப்பி இஸ்ரவேல் அடிமைகளைப் பிடித்து மீண்டும் கொண்டு வர முயற்சி செய்தான். ஆனால்

தேவன் தம் ஜனங்களைக் காப்பாற்றினார். தேவன் செங்கடலைப் பிளக்கச் செய்து, தம் ஜனங்களை அதன் வழியாகக் கடந்து அக்கரைக்குப் போகச் செய்தார். அதோடு பின்னொடர்ந்து வந்த எகிப்து படையையும் அழித்துப் போட்டார். பிறகு, அராபிய தீபகற்பத்திலும் சீனாய் வனாந்தர மலையிலும் தேவன் அந்த ஜனங்களோடு சிறப்புக்குரிய உடன்படிக்கைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.

மோசேயின் சட்டங்கள்

தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை மீட்டதும், சீனாயில் அவர்களோடு அவர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டதும் அவர்களது நாட்டை மற்ற நாடுகளை விடத் தனித்தன்மை கொண்டதாகிற்று. இந்த உடன்படிக்கையானது இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கான வாக்குறுதிகளையும், சட்டங்களையும் கொண்டது. இந்த உடன்படிக்கையின் ஒரு பகுதியான பத்துக் கட்டளைகள் இரண்டு கற்பலகைகளில் தேவனால் எழுதப்பட்டு ஜனங்களிடம் கொடுக்கப்பட்டன. இக்கட்டளைகளில், இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் எத்தகைய வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டும் என்ற தேவனுடைய எதிர்பார்ப்பு அடங்கியிருந்தது. தேவனுக்கான இஸ்ரவேலர்களின் கடமைகளும், அவர்களது குடும்பம் மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்றுகிறவர்களின் கடமைகளும் அவற்றில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

சீனாய் மலையின் கொடுக்கப்பட்ட பத்து கட்டளைகளும் மற்ற விதிமுறைகள் மற்றும் பாடங்களும் “மோசேயின் சட்டங்கள்” அல்லது “சட்டங்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டன. பலமுறை இப்பெயர்கள் வேதவாக்கியங்களில் உள்ள முதல் ஐந்து புத்தகங்களை மட்டும் குறித்தன. ஆனால் இது பழைய ஏற்பாடு முழுவதையும் குறிப்பிடுவதாகும்.

பத்துக் கட்டளைகளையும், மற்ற ஒழுக்க விதிகளையும் தவிர மோசேயின் சட்டம் ஆசாரியர்கள், பலிகள், வழிபாடு மற்றும் விடுமுறை நாட்கள் போன்றவற்றைப்பற்றிய விதிமுறைகளைக் கொண்டுள்ளன. இவ்விதிமுறைகள் எல்லாம் லேவியரின் புத்தகங்களில் உள்ளன. மோசேயின் சட்டப்படி அனைத்து ஆசாரியர்களும், உதவியாளர்களும் லேவியரின் குடும்பத்திலிருந்தே வரவேண்டும். உதவியாளர்கள் ‘லேவியர்கள்’ என்று அழைக்கப்பட்டனர். மிக முக்கியமான ஆசாரியன் தலைமை ஆசாரியன் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

பரிசுத்த கூடாரம் அல்லது ஆசாரிப்புக் கூடாரம் கட்டுவது பற்றிய அறிவிப்புகளையும், சட்டம் கொண்டிருந்தது. இந்தக் கூடாரத்தில்தான் இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் கூடி தேவனை வழிபாடு செய்தனர். அவர்களது வழிபாட்டில் என்னென்ன பொருட்களைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பது பற்றிய அறிவிப்புகளையும் கொண்டிருந்தது. இது ஆலயத்திற்கான கட்டிடத்தை இஸ்ரவேலர்கள் கட்டுவதற்குத் தயார் செய்தது. சீயோன் மலையில் உள்ள எருசலேமில் கட்டப்பட்ட பரிசுத்த ஆலயத்திற்குப் பிற்காலத்தில் ஜனங்கள் தேவனை ஆராதிக்கச் சென்றனர். பலிகள் மற்றும் வழிபாடு பற்றிய விதிகள் அவற்றைக் கவனிக்கும்படி ஜனங்களை வற்புறுத்தின. அவர்கள் தங்களுக்கு எதிராகவும், தேவனுக்கு எதிராகவும் பாவம் செய்ததாகக் காட்டிற்று. ஆனால் அவர்கள் மன்னிப்பைப் பெறவும் அவை ஜனங்களுக்கு வழிகாட்டிற்று. அவர்கள் தங்களுக்குள்ளும், தேவனோடும் திரும்ப சேர்ந்துகொள்ளவும் வழிகாட்டிற்று. அனைத்து மனித குலத்துக்கும் ஏற்ற பலியை தேவன் தயார் செய்வதை ஜனங்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு ஏற்ற வழியை இப்பலிகள் காட்டின.

எண்ணற்ற விடுமுறை நாட்களையும் விழாக்களையும் கொண்டாடுவதற்குரிய விதிமுறைகளைச் சட்டம் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு விழாவும் சிறப்பான அர்த்தங்களைக் கொண்டிருந்தது. சில விழாக்கள் மகிழ்ச்சிக்குரிய பொழுதாக ஆண்டுதோறும் கொண்டாடப்பட்டன. முதல் கணிகளின் அறுவடை விழா, ஓய்வநாள், (பெந்தெகொஸ்தே அல்லது வாரங்களின் விழாக்கள்) போன்றவை மகிழ்ச்சிக்குரியவை.

தேவன் தம் ஜனங்களுக்காகச் செய்த அற்புதங்களை சில விழாக்கள் நினைவூட்டின. பஸ்கா இது போன்ற ஒரு விழா. ஒவ்வொரு குடும்பமும் தான் எகிப்திலிருந்து விடுதலை பெற்று வந்ததின் துன்பத்தைத் தணித்துக் கொண்டது. ஜனங்கள் தேவனைப் புகழ்ந்து பாடல்களைப் பாடினார்கள். ஒரு ஆட்டுக் குட்டியைப் பலியிட்டு விருந்து சமைத்தனர். ஒவ்வொரு சோப்பை திராட்சைரசுமும் ஒவ்வொரு கவள உணவும் ஜனங்களுக்கு தேவன் அவர்களைத் துன்பத்திலிருந்தும் துக்கத்திலிருந்தும் காப்பாற்றியதை நினைவுபடுத்தும்.

மற்ற திருநாட்கள் மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியுள்ளதாக விளங்கின. ஒவ்வொரு ஆண்டும் பாவ நிவாரணம் தேடும் நாளன்று, ஜனங்கள், தாம் தமக்குள்ளும் தேவனுக்கும் செய்த கீய செயல்களை நினைவு கூர்ந்தனர். இது ஒரு துக்கமான நாள். ஜனங்கள் அன்றைக்கு உண்ணுவதில்லை. ஆனால் அன்று தலைமை ஆசாரியர், அவர்களின் பாவங்களுக்காகப் பலிகள் செலுத்தி பாவ நிவாரணம் தேடினர்.

பழைய ஏற்பாட்டை எழுதியவர்களுக்கு தேவனுக்கும் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கை மிக முக்கியமானதாயிற்று. தீர்க்கதரிசிகளின் அனைத்து புத்தகங்களும், பரிசுத்த எழுத்துகளும், இஸ்ரவேல் நாடும், இஸ்ரவேல் நாட்டு ஒவ்வொரு குடிமகனும் தேவனோடு ஒரு சிறப்பான உடன்படிக்கையை வைத்திருந்தனர் என்கிற உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்கின. அவர்கள் அதனை 'கர்த்தரின் உடன்படிக்கை' அல்லது 'உடன்படிக்கை' என்றும் அழைத்தனர். உடன்படிக்கையின் வெளிச்சத்தில் அவர்களின் வரலாற்று நூல்கள் நிகழ்ச்சிகளை விளக்கின. ஒரு தனி மனிதனோ, நாடோ தேவனுக்கும், உடன்படிக்கைக்கும் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால் தேவன் அவர்களுக்குப் பலனளிப்பார். ஜனங்கள் உடன்படிக்கையை மீறினால் தேவன் அவர்களைத் தண்டிப்பார். தேவன் தனது உடன்படிக்கையை ஜனங்களுக்கு நினைவுபடுத்தவே தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்பி வைத்தார். இஸ்ரவேலிலுள்ள கவிஞர்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகின்ற ஜனங்களுக்கு அவர் செய்யும் அற்புதங்களைக் குறித்துப் பாடினர். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத ஜனங்களுக்கு அவர் தருகின்ற தண்டனைகளையும், துன்பங்களையும் குறித்தும் பாடினர். இந்த எழுத்தாளர்கள் உடன்படிக்கையில் உள்ள பாடங்கள்படியே சரியானவை பற்றியும் தவறானவை பற்றியும் தங்கள் கோட்பாடுகளை வகுத்துக் கொண்டனர். அப்பாவி ஜனங்கள் துன்பப்படும்போது, அதற்கான காரணத்தை அறிந்துகொள்ள கவிஞர்கள் போராடினர்.

இஸ்ரவேல் சாம்ராஜ்யம்

பழங்கால இஸ்ரவேலின் சரித்திரம் என்பது ஜனங்கள் தேவனை விட்டு விலகியது. ஜனங்கள் தேவனிடம் திரும்பிவந்தது, அவர்கள் மீண்டும் விலகியது போன்றதுதான். சழற்பசியாக வரும் நிகழ்ச்சிகள் ஜனங்கள் உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொண்ட உடனேயே தொடங்கி விட்டன. அவை மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்ந்தன. சீனாய் மலையில் ஜனங்கள் தேவனைப் பின்பற்றுவதாக ஏற்றுக் கொண்டனர். பிறகு மீண்டும் கலகம் செய்யவே, வனாதரத்தில் 40 ஆண்டுகள் அலைந்து திரியும்படி விடப்பட்டனர். இறுதியில் மோசேயும், உதவியாளரான யோசவாவும் ஜனங்களை வாக்களிக்கப்பட்ட நாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அவர்கள் அங்கே முதலில் அடிபணிந்து இஸ்ரவேல் நாட்டை பங்கிட்டுக் கொண்டனர். முதல் சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு ஜனங்கள் நீதிபதிகள் எனும் உள்ளூர் தலைவர்களால் ஆளப்பட்டனர்.

காலப் போக்கில் ஜனங்கள் ஒரு அரசனை விரும்பினார்கள். சவுல் முதல் அரசன் ஆனான். அவன் தேவனுக்கு அடிபணியவில்லை. எனவே தேவன் தாவீது என்னும் ஆடுமேய்க்கும் சிறுவனைப் புதிய அரசனாகத் தேர்ந்தெடுத்தார். சாமுவேல் தீர்க்கதரிசி வந்து அவன் தலையில் எண்ணெய் ஊற்றி அபிஷேகம் செய்து இஸ்ரவேலின் புதிய அரசனாக்கினார். இனிமேல் எதிர்காலத்தில் ஆளப்போகிற அரசர்கள் எல்லாரும் யூத வம்சத்தில் உள்ளவர்களாகவே இருப்பார்கள் என்று தேவன் தாவீதிடம் வாக்களித்தார். தாவீது எருசலேம் நகரத்தைக் கைப்பற்றி அதனைத் தனது தலைநகரமாக்கினார். ஆலயத்திற்கான இடத்தையும் தேர்ந்தெடுத்தார். ஆலயத்தில் வழிபாடு செய்வதற்காக ஆசாரியர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், பாடல் எழுதுபவர்கள், இசைக்கலைஞர்கள் மற்றும் பாடகர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வைத்தார். பல பாடல்களைத் தாவீதே எழுதினார். ஆனால் அவரை ஆலயம் கட்டுவதற்கு தேவன் அனுமதிக்கவில்லை.

தாவீது முதியவராக மார்க்கும் நிலையில் அவரது மகனான சாலமோனை இஸ்ரவேலின் அரசனாக்கினார். தனது மகன் எப்பொழுதும் தேவனைப் பின்பற்றவேண்டும் என்றும், அவன் தேவனுடைய உடன்படிக்கைக்கு அடிபணியவேண்டும் என்றும் விரும்பினான். சாலமோன் ஆலயத்தைக் கட்டி இஸ்ரவேல் நாட்டின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தினான். அக்காலத்தில் இஸ்ரவேல் புகழின் உச்சியில் இருந்தது. சாலமோன் பெரும் புகழ்பெற்றான். இஸ்ரவேல் பலம் பொருந்தியதாயிற்று.

யூதா, இஸ்ரவேல் எனப் பிரிவுபட்ட அரசுகள்

சாலமோன் மாறிந்த பின்னர் உள்நாட்டு கலகம் உருவாகி நாடு பிளவுபட்டது. வட பகுதியினர் பத்து குடும்பவகையினரோடு இஸ்ரவேல் என்று தம்மை அழைத்துக்

கொண்டனர். தென் பகுதியிலுள்ள குடும்பவகையினர் தம்மை யூதா என்று அழைத்தனர். (தற்காலத்து சொல்லான "யூதர்" என்பது இதிலிருந்து வந்தது.) யூதா உடன்படிக்கைக்கு விசுவாசம் உள்ளவர்களாக இருந்தனர். தாவீதின் அரசர் குலம் தொடர்ந்து எருசலேமை ஆண்டு வந்தனர். இறுதியில் யூதா கைப்பற்றப்பட்டு, அங்குள்ள ஜனங்கள் பாபிலோனியர்களால் சிறை பிடிக்கப்படும் வரை ஆண்டு வந்தனர்.

வட பகுதி இராஜ்யமான இஸ்ரவேலில் பல அரசர்கள் வந்து போயினர். ஏனென்றால், அங்குள்ள ஜனங்கள் உடன்படிக்கையை பின்பற்றவில்லை. இஸ்ரவேலில் உள்ள அரசர்கள் பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு தலைநகரங்களை வைத்திருந்தனர். அவர்களது இறுதி தலைநகரம் சமாரியா. ஜனங்கள் மீதுள்ள தங்கள் பிடிப்பை வலுப்படுத்துவதற்கு இஸ்ரவேலின் அரசர்கள் வழிபாட்டு முறைகளை மாற்றினர். அவர்கள் புதிய ஆசாரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இரண்டு புதிய ஆலயங்களையும் கட்டினார்கள். ஒன்று இஸ்ரவேலின் வடபகுதியிலுள்ள தாணிலும் இன்னொன்று யூதாவின் எல்லைக்கருகில் உள்ள இஸ்ரவேலின் பகுதியான பெத்தேலிலும் கட்டினார்கள். இஸ்ரவேலுக்கும் யூதாவுக்கும் இடையில் பல யுத்தங்கள் ஏற்பட்டன.

இவ்வாறு பல யுத்தங்களும் தொந்தரவுகளும் ஏற்பட்டபோது தேவன் யூதாவிற்கும் இஸ்ரவேலுக்கும் பல தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்பினார். சிலதீர்க்கதரிசிகள் ஆசாரியர்களாகவும் மற்றவர்கள் உழவர்களாகவும் இருந்தனர். சிலர் அரசர்களுக்கு ஆலோசகர்களாகவும் இருந்தனர். மற்றவர்கள் மிக எளிமையான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தனர். சில தீர்க்கதரிசிகள் தங்கள் அறிவுரைகளையும் தீர்க்கதரிசனங்களையும் எழுதிவைத்தனர். மற்றவர்கள் எழுதவில்லை. ஆனால் அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளும் நீதி, நன்மை, தேவனைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் ஆகியவற்றைப் போதனை செய்தனர். ஜனங்கள் மீண்டும் தேவனிடம் திரும்பி வராவிட்டால் அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டு சிதறடிக்கப்படுவார்கள் என்று பல தீர்க்கதரிசிகள் எச்சரித்தனர்.

இவர்களில் சிலர் எதிர்காலத்தில் வரப்போகும் பெருமைகளைக் கண்டுகொண்டது போலவே எதிர்காலத்தில் வரப்போகும் தண்டனைகளையும் கண்டுகொண்டனர். அவர்களில் பலர் புதிய அரசன் வந்து ஆட்சி செய்வார் என்று எதிர்பார்த்திருந்தனர். சிலர், அப்புதிய அரசன் தாவீதின் வம்சத்திலிருந்து வந்து ஜனங்களைத் தேவனிடம் அழைத்துச் சென்று புதிய பொற்காலத்தை உருவாக்குவார் என்று எதிர்பார்த்தனர். அப்புதிய அரசன் ஜனங்களின் இராஜ்யத்தை முடிவற்ற காலம்வரை ஆட்சி செய்வார் என்று பேசினார். மேலும் அபிரோ, அப்புதிய அரசன் வேலைக்காரனைப் போன்றவற்றுடன் ஜனங்களைத் தேவனிடம் மீண்டும் அழைத்துப்போகும் முயற்சியில் மிகுந்த துன்பங்களை அடைவார் என்றும் கண்டனர். ஆனால் அனைவரும் அவரை மேசியாவாகக் கண்டனர். அவர் தேவனால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு புதிய காலத்தைக் கொண்டு வருவார் என்று கூறினார்கள்.

இஸ்ரவேல் மற்றும் யூதாவின் அழிவு

தேவனுடைய எச்சரிக்கைகளை இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் கவனிக்கவில்லை. எனவே கி.மு 722 - 721ல் சமாரியா அசீரியர்களிடம் வீழ்ந்தது. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் தங்கள் வீடுகளிலிருந்து சிறைபிடிக்கப்பட்டு அசீரிய சாம்ராஜ்யம் முழுவதும் சிதறண்டு போனார்கள். யூத நாட்டில் தம் சகோதரர்களையும் சகோதரிகளையும் என்றென்றைக்கும் இழந்துபோனார்கள். பிறகு அசீரியர்கள் வெளிநாட்டினரை இஸ்ரவேலுக்குள் குடியேற்றினர். இவர்கள் யூதா மற்றும் இஸ்ரவேலில் உள்ள மதங்களைப்பற்றி கற்பிக்கப்பட்டனர். பலர் உடன்படிக்கையைப் பின்பற்ற முயற்சி செய்தனர். இவர்கள் சமாரியர்கள் என்று அறியப்பட்டனர். அசீரியர்கள் யூதாவையும் தாக்கிட முயன்றனர். இவர்களின் தாக்குதலில் பல நகரங்கள் வீழ்ந்தன. ஆனால் தேவன் எருசலேமைக் காப்பாற்றினார். தோற்கடிக்கப்பட்ட அசீரியா அரசன் தனது தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பினான். அங்கே அவன் தனது இரண்டு மகன்களால் படுகொலை செய்யப்பட்டான். எனவே யூதா காப்பாற்றப்பட்டது.

கொஞ்ச காலத்திற்குள் யூத ஜனங்கள் மாறினார்கள். அவர்கள் கொஞ்ச காலத்திற்குத் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய தொடங்கினார்கள். ஆனால் அவர்களும் இறுதியில் தோற்கடிக்கப்பட்டு சிதறண்டனர். பாபிலோன் நாடானது அதிகாரத்தில் எழுச்சி பெற்று யூதாவைத் தாக்கிற்று. முதலில் அவர்கள் சில முக்கியமானவர்களை மட்டும் சிறைப்பிடித்தனர். ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கி.மு. 587 - 586ல் அவர்கள் எருசலேமையும் ஆலயத்தையும் அழித்திட வந்தனர். சில ஜனங்கள் எசிப்பிற்கு தப்பி ஓடினார்கள். ஆனால் பலர் பாபிலோனுக்கு அடிமைகளாகப் பிடிக்கப்பட்டனர். மீண்டும்

தேவன் தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்பினார். ஜனங்கள் அவர்களைக் கவனிக்கும் தொடங்கினர். ஆலயம் மற்றும் எருசலேமின் அழிவும், பாபிலோனுக்கு நாடு கடத்தப்பட்ட நிலையும் ஜனங்களிடம் உண்மையான மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது எனத் தெரிகிறது. தீர்க்கதரிசிகள் புதிய அரசனைப் பற்றியும் புதிய அரசாங்கத்தைப் பற்றியும் மேலும் மேலும் பேசினார்கள். எரேமியா எனும் ஒரு தீர்க்கதரிசி புதிய உடன்படிக்கையைப் பற்றிகூடப் பேசினார். இப்புதிய உடன்படிக்கை கற்பலகைகளில் எழுதப்படாமல் தேவனுடைய ஜனங்களின் இதயங்களில் எழுதப்படும்.

பாலஸ்தீனத்திற்கு யூதர்கள் திரும்புதல்

இதற்கிடையில், கைப்பற்றப்பட்ட பாபிலோன் மற்றும் மேதோ பெர்சிய அரசு ஆகியவற்றின் அதிகாரத்திற்கு சைரஸ் வந்தான். சைரஸ், ஜனங்களைத் தாய்நாட்டிற்குப் போகும்படி அனுமதி அளித்தான். எனவே நாட்டை விட்டுப்போன 70 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு யூத ஜனங்கள் திரும்பப் போயினர். அந்த ஜனங்கள் தங்கள் நாட்டை மீண்டும் உருவாக்க முயன்றனர். ஆனால் யூத நாடு சிறிதாகவும் பலவீனமானதாகவும் இருந்தது. ஜனங்கள் ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டினார்கள். எனினும் அது சாலமோனால் கட்டப்பட்டது போன்று அழகுடன் விளங்கவில்லை. பெரும்பாலான ஜனங்கள் உண்மையாகவே தேவனிடம் திரும்பிவந்து சட்டத்தைப் படிக்கத் தொடங்கினார்கள். தீர்க்கதரிசிகளின் எழுத்துக்களையும் மற்ற பரிசுத்த எழுத்துக்களையும் படித்தனர். பலர் சிறப்பான அறிஞர்களாகி வேதவாக்கியங்களை நகல் எடுத்து எழுதினர். காலப்போக்கில் இவர்கள் வேத வாக்கியங்களைக் கற்பதற்கான பள்ளிகளையும் உருவாக்கினர். ஜனங்கள் ஓய்வு நாளில் கூடி கற்கவும், ஜெபிக்கவும், தேவனை வழிபடவும் தொடங்கினார்கள். அவர்களது சபைக் கூட்டங்களில் அவர்கள் வேதவாக்கியங்களைப் படித்தனர். பலர் மேசியாவின் வருகைக்காக எதிர்பார்க்கத் தொடங்கினார்கள்.

மேற்கில், மகா அலெக்ஸாண்டர் கிரேக்க நாட்டை ஆண்டு, உலக முழுவதையும் கைப்பற்றத் தொடங்கினான். உலகின் பல பாகங்களில் அவன் கிரேக்க மொழியையும் கிரேக்கப் பண்பாடு மற்றும் பழக்க வழக்கங்களையும் பரப்பினான். அவன் மரித்ததும் அவனது சாம்ராஜ்யம் பிளவுபட்டது. பின் விரைவில் இன்னொரு சாம்ராஜ்யம் வளர்ந்தது. உலகின் பல பாகங்களைக் கைப்பற்றியது. யூதர்கள் வாழ்ந்த பாலஸ்தீன பகுதியையும் கைப்பற்றியது.

புதிய ரோமானிய அரசர்கள் மிக கடுமையானவர்களாகவும், கொடுமையானவர்களாகவும் இருந்தனர். யூதர்கள் தற்பெருமையும், எதிர்ப்பு குணமும் கொண்டவர்கள். இந்தக் குழப்பமான காலக்கட்டத்தில் பல யூதர்கள் தமது வாழ்நாட்களில் மேசியாவின் வருகையை எதிர்பார்க்க விரும்பினார்கள். அவர்கள், தேவன் வாக்களித்தபடி அவரால் அனுப்பப்படும் மேசியா ஒருவராலேயே ஆளப்படவேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். தேவன் மேசியாவின் மூலம் உலகைக் காப்பாற்ற விரும்புவதை அவர்கள் அறிந்துகொள்ளவில்லை. தேவன் யூதர்களை உலகிலிருந்து காப்பாற்ற திட்டமிட்டுள்ளதாக எண்ணினார்கள். சில யூதர்கள் மேசியாவை அனுப்புவதற்காகத் தேவனிடம் வேண்டித் தொடங்கினார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் தேவனுக்கு அவரது புதிய அரசை நிறுவிட உதவ வந்தனர். இக்கையை யூதர்கள் 'ஜெலாட்ஸ்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் ரோமானியருக்கு எதிராகப் போரிட்டனர். அத்துடன் ரோமானியர்களுக்கு எதிராக ஒத்துழைப்பு தரும் மற்ற யூதர்களைக் கொன்று போட்டார்கள்.

யூத சமயக் குழுக்கள்

கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில், யூதர்களுக்கு மோசேயின் சட்டம் மிக முக்கியமானதாக ஆயிற்று. ஜனங்கள் அச்சுடத்தைக் கற்பதும் விவாதிப்பதுமாக இருந்தனர். பல வழிகளில் இச்சுடத்தை ஜனங்கள் புரிந்துகொண்டனர். ஆனால் பல யூதர்கள் இச்சுடத்திற்காக மரிக்கவும் தயாராக இருந்தனர். யூதர்களின் மத்தியில் மூன்று முக்கியமான சமயக்குழுக்கள் இருந்தன. ஒவ்வொரு குழுவிலும் வேதபாசுக்களும் (சட்டவியலாளர்கள் அல்லது அறிஞர்கள்) இருந்தனர்.

சதுசேயர்கள்

ஒரு குழு சதுசேயர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டது. இப்பெயர் தாவீது அரசனுடைய காலத்தில் இருந்த தலைமை ஆசாரியரான சேதாக்கின் பெயரிலிருந்தே தோன்றியது. ஆசாரியர்களில் பலரும் அதிகாரத்தில் உள்ள ஜனங்களும் சதுசேயர்கள் ஆனார்கள்.

இவர்கள் சட்டத்தை (மோசேயின் ஐந்து புத்தகங்கள்) மட்டுமே மதவிவகாரங்களில் உரிமையுள்ளதாக எண்ணினார்கள். சட்டமானது ஆசாரியர்களைப் பற்றியும், பலிகளைப் பற்றியும் பலவற்றைக் கற்பித்தது. ஆனால் அது மரணத்திற்குப் பின் வரும் வாழ்க்கையைப் பற்றி கற்பிக்கவில்லை. எனவே சதுசேயர்கள் மரணத்திலிருந்து எழுந்திருப்பதைப் பற்றி நம்புவதில்லை.

பரிசேயர்கள்

இன்னொரு குழு பரிசேயர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டது. இப்பெயரானது ஒரு எபிரேய சொல்லிலிருந்து வந்தது. அதற்கு 'விளக்கம்' அல்லது 'தனிப்படுத்துதல்' என்று பொருளாகும். இவர்கள் பொது ஜனங்களுக்கு மோசேயின் சட்டத்தைக் கற்பிக்கவும், விளக்கவுரை தரவும் முயன்றனர். மோசேயின் காலத்திற்குச் செல்லத்தக்க வாய்மொழி மரபு ஒன்றுண்டு என பரிசேயர்கள் நம்பினார்கள். ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் உள்ளவர்கள் தங்கள் தலைமுறையில் உள்ளவர்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு மோசேயின் சட்டத்திற்கு விளக்கம் தரலாம் என்று நம்பினார்கள். பரிசேயர்கள் மோசேயின் சட்டத்தை மட்டும் தங்களுக்கு அதிகாரப் பூர்வமானதாக எடுத்துக்கொள்ளாமல் தீர்க்கதரிசிகளையும் பரிசுத்தமான எழுத்துக்களையும் தங்கள் சொந்த மரபுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டனர் என்று இதற்குப் பொருள். இவர்கள் சட்டத்தையும் தங்கள் மரபுகளையும் பின்பற்ற பெரிதும் முயற்சி செய்தனர். எனவே அவர்கள் தாங்கள் உண்பவற்றின் மீதும், தொடுபவற்றின் மீதும் மிகவும் கவனமாக இருந்தார்கள். அவர்கள் தம் மகசுகளைக் கழுவுவதிலும், குளிப்பதிலும் மிகக் கவனமாக இருந்தனர். அவர்கள் மரணத்திலிருந்து ஜனங்கள் எழுவவர்கள் என்பதை நம்பினார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள், தீர்க்கதரிசிகள் அவை நிகழும் என்று சொன்னதைப் புரிந்து கொண்டனர்.

எசன்ஸ்

மூன்றாவது குழு எசன்ஸ் என்பதாகும். எருசலேமில் உள்ள பல ஆசாரியர்கள் தேவனுடைய விருப்பம் போன்று வாழவில்லை. அதோடு ரோமானியர்கள் பல தலைமை ஆசாரியர்களை நியமித்தனர். அவர்கள் மோசேயின் சட்டப் பிரகாரம் தகுதியற்றவர்களாக இருந்தனர். இதனால், எசன்ஸ் குழுவினர் எருசலேமில் வழிபாடும், பலிகளும் முறையாக நடைபெறும் என்று நினைக்கவில்லை. எனவே இவர்கள் வாழ்வதற்கு யூதேயா வனாந்தரங்களுக்குச் சென்றனர். தேவன் அனுப்பப்போகிற மேசியாவாக்காகவும் ஆலயத்தையும், ஆசாரியர்களையும் சுத்தப்படுத்துவதற்காகவும் அவர்கள் விரதமும், ஜெபங்களும் செய்து வந்தனர்.

புதிய ஏற்பாடு

தேவன் தன் திட்டத்தைத் தொடங்கினார். அவர் ஒரு சிறப்பான நாட்டைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவரது நீதியையும் நன்மையையும் புரிந்துகொள்ளத்தக்க ஜனங்களோடு அவர் ஒரு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார். புதியதும் சிறந்ததுமான இந்த உடன்படிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு சிறந்த ஆன்மீக சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்கி ஆசீர்வதிக்கும் தனது திட்டத்தைத் தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் கவிஞர்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். வாக்களிக்கப்பட்ட மேசியாவின் வருகையிலிருந்து தேவனுடைய திட்டம் தொடங்கியது. தீர்க்கதரிசிகள் மேசியாவின் வருகையைப் பற்றி விபரமாகப் பேசினார்கள். மேசியா எங்கே பிறப்பார் என்றும் அவர் எத்தகைய மனிதராக இருப்பார் என்றும் அவர் என்னென்ன வேலைகள் எல்லாம் செய்வார் என்றும் சொன்னார்கள். அது மேசியா வருவதற்குரிய காலமாகவும் புதிய உடன்படிக்கைக்குரிய காலமாகவும் இருந்தது.

தேவனுடைய புதிய உடன்படிக்கை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படும், அது இயேசுவால் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்று புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்துக்கள் விளக்கின. இயேசுதான் சிறிஸ்து (மேசியாவாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்.) இப்புதிய உடன்படிக்கை அனைத்து ஜனங்களுக்கும் உரியது என்று அவர்கள் கற்பித்தனர். முதலாம் நூற்றாண்டில் ஜனங்கள் எவ்வாறு தேவனுடைய வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ற முறையில் அன்புக்குரியவர்களாகி புதிய உடன்படிக்கையின் ஒரு பகுதியாயினர் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த உலகத்தில் எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்று தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு இந்த எழுத்துக்கள் அறிவுரைகளை வழங்கின. தேவன் தன் ஜனங்களை ஆசீர்வதித்து இவ்வுலகில் ஒரு முழுமையான அரித்தமுள்ள வாழ்க்கை வாழவும் மரணத்துக்குப் பின்னர் வாழவும் அளித்த வாக்குறுதியையும் அவர்கள் விளக்கினார்கள்.

புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்துக்கள் இருபத்தேழு புதிய வேறுபட்ட புத்தகங்களைக் கொண்டவை. அவை குறைந்தது எட்டு வெவ்வேறு எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்டவை. அனைத்தும் கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்டன. முதல் நூற்றாண்டில் உலகம் முழுவதும் இதுவே பரவலாகப் பேசப்பட்டது. மொத்த எழுத்துக்களில் பாதிக்கு மேல் நான்கு அப்போஸ்தலர்களால் எழுதப்பட்டவை. அவர்கள், இயேசுவால் சிறப்பான பிரதிநிதிகளாகவும் உதவியாளர்களாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். இவர்களில் மத்தேயு, யோவான், பேதுரு, ஆசிரிய மூன்று பேரும் இயேசுவின் நெருங்கிய பன்னிரண்டு சீஷர்களுக்குள் அவர் மண்ணில் வாழும்வரை கூடவே இருந்தனர். அடுத்த எழுத்தாளரான பவுல், பின்னர் இயேசுவால் ஒரு அற்புதத் தேற்றத்தின் மூலம் அப்போஸ்தலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்.

முதல் நான்கு புத்தகங்களும் 'சுவிசேஷங்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டன. இவை தனியாக இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்வையும், மரணத்தையும் விளக்கின. பொதுவாக, இந்த நூல்கள் இயேசுவின் போதனைகளையும், மண்ணில் அவர் தோன்றிய நோக்கத்தையும், அவரது மரணம் காட்டிய அடையாளத்தையும், அவரது வாழ்க்கை வரலாற்று உண்மைகளையும் விளங்கச் செய்தன. இது நாலாவது புத்தகமான யோவானின் சுவிசேஷத்தில் உண்மையாக்கப்படுகிறது. முதல் மூன்று சுவிசேஷங்களும் உள்ளடக்கத்தில் ஒரே மாதிரி உள்ளன. உண்மையில், ஏராளமான செய்திகள் ஒன்றிலிருப்பதே மற்றவற்றிலும் உள்ளன. ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு ஜனங்களுக்காக எழுதினார்கள். எனவே கொஞ்சம் வேறுபட்ட நோக்கங்களும் அவற்றில் அடங்கியுள்ளன.

இந்த நான்கு சுவிசேஷங்களையும் தொடர்ந்து அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் வருகின்றது. இயேசுவின் மரணத்தைத் தொடர்ந்த நிகழ்ச்சிகளின் வரலாறு உள்ளது. இயேசுவின் சீஷர்களால் உலகம் முழுவதும் அனைத்து ஜனங்களுக்கும் தேவனுடைய அன்பின் செய்திகள் எவ்வாறு பரப்பப்பட்டன என்பதை இது விளக்கும். எவ்வாறு 'நற்செய்தி' அல்லது 'சுவிசேஷம்' பற்றிய அறிவிப்பு பாலஸ்தீனம் மற்றும் ரோமானிய நாடுகளில் உள்ள கிறிஸ்தவ விசுவாசிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதை விளக்கும். அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் லூக்காவால் எழுதப்பட்டது. அவர் பதிவு செய்தவை எல்லாம் அவரால் கண்ணாரக் கண்ட காட்சிகளாகும். லூக்கா மூன்றாவது சுவிசேஷத்தின் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். அவரது இரண்டு புத்தகங்களும் செய்தி தொடர்ச்சியைக் கொண்டவை. அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் இயேசுவின் வாழ்வின் தொடர்புகுதியைக் கூறுவதாக உள்ளது.

அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளைத் தொடர்ந்து கிறிஸ்தவர்களுக்கு தனித்தும் குழுவினருக்கும் எழுதப்பட்ட நிருபங்கள் தொகுக்கப்பட்டன. இயேசுவின் இரண்டு அப்போஸ்தலர்களான பவுல் மற்றும் பேதுரு ஆகிய கிறிஸ்தவ தலைவர்களிடமிருந்து இந்த நிருபங்கள் அக்காலத்திய விசுவாசிகளுக்கு எழுதப்பட்டன. அவர்கள் அந்த ஜனங்களுக்கு அறிவுறுத்தவும், அவர்களைத் திருத்தவும், சுற்பிக்கவும், உற்சாகப் படுத்தவும் மட்டும் சேவை செய்யவில்லை. ஆனால் அனைத்து கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அவர்களின் விசுவாசம் இவ்வுலக வாழ்க்கை ஆகியவற்றுக்கும் சேவை செய்தனர்.

புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள இறுதிப் புத்தகமான வெளிப்படுத்தின சுவிசேஷம், மற்ற புத்தகங்களிலிருந்து வேறுபட்டது. இது உருவகப்படுத்தப்பட்ட மொழி நடையில் அமைந்துள்ளது. இது அப்போஸ்தலனான யோவானின் தரிசனங்களைக் (காட்சிகள்) கூறுகிறது. பல வடிவங்களும், படிமங்களும் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளவை. அவை பழைய ஏற்பாட்டின் எழுத்துக்களோடு ஒப்பிட்டு புரிந்துகொள்ள கூடிய வகையில் அமைந்திருந்தன. தேவன், அவர்களது தலைவர் மற்றும் உதவியாளரான இயேசுகிறிஸ்து ஆகியோரது வல்லமையின் மூலமாகக் கிறிஸ்தவர்கள் தீய சக்திகளை முழுமையாக வெற்றி கொள்ளலாம் என்று இந்த இறுதி புத்தகம் உறுதி கூறுகின்றது.

ஹெபிரேயத் தற்கால வாசகம்

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நம்மிலிருந்து வேறுபட்ட கலாச்சாரங்களோடு வாழ்ந்த ஜனங்களுக்காக எழுதப்பட்டவை இப்புத்தகங்கள் என்பதை இன்றுள்ள நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் பயன்படுத்துகிற வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளும், விளக்கங்களும், குறிப்புகளும் அந்தந்த காலங்களில் வாழ்ந்த ஜனங்களின் பண்பாடு மற்றும் கால நிலை பற்றிய அறிவைக் கொண்டே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இயேசுகிறிஸ்து என்னும் பொதுவாக இந்த எழுத்துக்கள் உலகளாவிய உண்மைகளின் அடிப்படையிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. சான்றாக, ஒருவன் விதை விதைப்பதைப்

பற்றிய உவமை ஒன்றை இயேசு கூறுகிறார். அது வேறுபட்ட நிலத்தன்மை கொண்டது. இவ்வகை நிலம் இன்றுள்ள ஜனங்களுக்குப் பழக்கப்படாததாக இருக்கும். ஆனால் இயேசு இதன் மூலம் கூறுகின்ற பாடமோ எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் வாழ்கின்ற ஜனங்களுக்குப் பொருந்தும்படியாக உள்ளது.

தற்கால வாசகர்களுக்கு பைபிளின் உலகம் விந்தையானதாகத் தோன்றும். பழக்க வழக்கங்கள், மனப்பான்மை, ஜனங்கள் பேசும் முறை போன்றவை முற்றிலும் பழக்கம் இல்லாததாக இருக்கும். இவற்றை மதிப்பிடுவதற்கு காலம், இடம் போன்றவற்றின் தரமே காரணம். பைபிள் அறிவியல் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட புத்தகமன்று எனக் கவனிப்பது மிக முக்கியமானதாகும். வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை விளக்கி அவை மனிதகுலத்துக்கு எவ்வாறு உட்பொருளாக விளங்குகிறது என்பவற்றை முக்கியமாகக் கொண்டே இது எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் பாடங்கள் உலகளாவிய உண்மைகளைக் கொண்டவை. இவை அறிவியல் அதிகார எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டவை. இக்காலத்துக்கும் இவை ஏற்றவை. ஏனென்றால், இவை என்றென்றும் மாறாத இயல்புடைய ஜனங்களது அடிப்படையான ஆன்மீகத் தேவைகளைப் பற்றியதாக இருக்கின்றன.

பைபிளை வாசிக்கின்ற எவரும் பல நன்மைகளைப் பெறலாம் என்று எதிர்பார்க்க முடியும். பழங்கால உலகின் வரலாறு மற்றும் பண்பாடு பற்றிய அறிவை அவன் பெறுவான். அவன் இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்வு மற்றும் படிப்பினைகளைப் பற்றியும், அவரது உழியகாரனாவதற்கு உரியவற்றையும் கற்றுக்கொள்கிறான். அவன், அடிப்படையான ஆன்மீக உட்காட்சியையும், மகிழ்ச்சி நிறைந்த இரக்கமுள்ள ஒரு வாழ்வுக்கான நடைமுறைப் பாடங்களையும் பெற்றுக்கொள்கிறான். வாழ்வில் எழுப்பப்படுகிற பெரும்பாலான சிக்கல் மிக்க வினாக்களுக்கான விடைகளையும் அவன் பெறுகிறான். எனவே, இப்புத்தகத்தை வாசிப்பதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. ஒருவர் திறந்த, அறிவும், ஆர்வமிக்க மனதோடும் இதனை வாசித்தால் தேவன் தரும் நித்திய வாழ்க்கைக்கான நோக்கத்தை அவர் நிச்சயம் கண்டு பிடிக்கமுடியும்.